

დანიელის წიგნი — სამოცდაექვსი

წინასწარმეტყველური სიმფონიის გახსნა: დაბეჭდვის ჟამი, გვიანი წვიმა და ბაბილონიდან გამოსვლის მოწოდება

Jeff Pippenger

2024-01-30

წინა სტატიაში განხილული მონაკვეთი ამბობდა, რომ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის „სულიწმიდის დიდი გადმოღვრა“ არ მოვა მანამ, ვიდრე არ გვეყოლება განათლებული ხალხი, რომელმაც გამოცდილებით იცის, რას ნიშნავს ღმერთთან თანაშრომელი იყოს. მაგრამ აღთქმა ასეთია: როდესაც „გვექნება სრული, გულმთელი მიძღვნა ქრისტეს მსახურებისათვის, ღმერთი ამ ფაქტს აღიარებს თავისი სულის უზომო გადმოღვრით.“ „დიდი გადმოღვრის“ ამგვარი იდენტიფიკაცია გულისხმობს უფრო მცირე გადმოღვრას (გაზომილს).

2001 წლის 11 სექტემბერს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლევაშემოსილი ანგელოზი ჩამოვიდა, მაგრამ „ეკლესიის უდიდესი ნაწილი“ მაშინაც და ახლაც „არ არის ღმერთთან ერთად მშრომელი“. 2001 წლის 11 სექტემბერსა და იმ მომენტს შორის, როდესაც ღმერთი მიუთითებს იმ ფაქტზე, რომ ბოლოს და ბოლოს არსებობს ჯგუფი, რომელმაც მიაღწია „სრულ, მთელი გულით ქრისტეს სამსახურისადმი მიძღვნას“, გვიანი წვიმა „იზომება“, ცოცხალთა სამსჯავრო აღესრულება, და სამსჯავრო ღმერთის სახლით იწყება.

გამოცხადების მეთვრამეტე თავი განსაზღვრავს ორ ხმას, რომელთაც და უაიტი გვამცნობს, რომ ისინი ეკლესიებისადმი მიმართული ორი მოწოდებაა. მეორე ხმა (მოწოდება) არის ბაბილონიდან გამოსვლის მოწოდება, რომელიც ახლო მომავალში მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს გაისმის. პირველი ხმა 2001 წლის 11 სექტემბერს მოვიდა. სულიწმიდის გადმოღვრა, რომელიც მაშინ დაიწყო, „ზომით“ იყო, რადგან ქრისტეს ჯერ უნდა განეწმინდა ის ხალხი, რომელზედაც საბოლოოდ სულიწმიდას „უზომოდ“ გადმოღვრიდა, როდესაც დიდ მიწისძვრის ჟამს მათ დროშად აღამაღლებდა. იმ ჯგუფს განწმენდა სჭირდებოდა, ვიდრე გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე ხმა გაისმოდა, რადგან სწორედ ისინი უნდა ყოფილიყვნენ ისინი, ვინც ამ უწყებას გამოაცხადებდნენ.

1844 წლის გაზაფხულზე, პირველ იმედგაცრუებასთან ერთად, პროტესტანტები განდგომილ პროტესტანტებად იქცნენ, ხოლო ერთგულნი, რომლებიც მაშინ დაყოვნების ჟამში აღმოჩნდნენ, წარმოადგენდნენ იმათი ტაძარს, ვინც უწინ არ იყვნენ ღვთის ხალხი. 2001 წლის 11 სექტემბერს ჩამოვიდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლევაშემოსილი ანგელოზი, და დაიწყო ღვთის უკანასკნელი დღეების ტაძრის განწმენდისა და აღდგენის პირველი საფეხური, და იგი დაიწყო ლაოდირიკური ადვენტიზმის გამოცდით. 2020 წლის 18 ივლისს გამოცდის პროცესის მეორე საფეხური დაიწყო. ქრისტეს ნათლობისას ძველი ისრაელის გამოყოფის პროცესი დაიწყო, რადგან ქრისტემ მაშინ აირჩია პირველი მოწაფეები, რომლებიც იმ ქრისტიანული ტაძრის

საფუძველი იყვნენ, რომელსაც იგი იმ ისტორიულ პერიოდში აშენებდა.

თავისი სამწელიწადნახევრიანი მსახურების დასაწყისში ქრისტემ განწმინდა ტაძარი, რომელიც მან „მამის სახლად“ მოიხსენია, ხოლო თავისი მსახურების დასასრულს, როდესაც მან ტაძარი მეორედ და საბოლოოდ განწმინდა, მისი გამოცხადება იყო: „აჰა, გრჩებათ თქვენი სახლი ოხრად.“ წინარე აღთქმის ერი გვერდით იქნა გადადებული და მისი ახალი აღთქმის ერი დამკვიდრდა როგორც „მისი ტაძარი“. კვირა-კანონის დროს მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის კორპორატიული სტრუქტურა ოხერი იქნება.

„წინასწარმეტყველი ამბობს: „ვიხილე სხვა ანგელოზი, ჩამომავალი ზეციდან, რომელსაც დიდი ხელმწიფება ჰქონდა; და დედამიწა განათდა მისი დიდებით. და ძლიერად შეჰღალადა ძლიერი ხმით და თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი და გახდა ეშმაკთა სამყოფელი“ (გამოცხადება 18:1, 2). ეს არის იგივე უწყება, რომელიც მეორე ანგელოზმა გადასცა. დაეცა ბაბილონი, „რადგან თავისი სიძვის რისხვის ღვინო ასვა ყველა ხალხს“ (გამოცხადება 14:8). რა არის ეს ღვინო? — მისი ცრუ მოძღვრებანი. მან ქვეყნიერებას მისცა ცრუ შაბათი მეოთხე მცნების შაბათის ნაცვლად და გაიმეორა ის სიცრუე, რომელიც სატანამ პირველად უთხრა ევას ედემში — სულის ბუნებრივი უკვდავება. მრავალი მსგავსი შეცდომა მან ფართოდ გაავრცელა, „ადამიანთა მცნებებს მოძღვრებად ასწავლიან“ (მათე 15:9).

„როცა იესომ თავისი საზოგადოებრივი მსახურება დაიწყო, მან ტაძარი მისი მკრეხელური შებილწვისგან განწმინდა. მისი მსახურების უკანასკნელ მოქმედებათა შორის იყო ტაძრის მეორედ განწმენდა. ასევე, მსოფლიოს გასაფრთხილებლად აღსასრულის საქმეში ეკლესიების მიმართ ორი განსხვავებული მოწოდება ჰქონდა. მეორე ანგელოზის უწყებაა: ‘დაეცა, დაეცა ბაბილონი, ის დიდი ქალაქი, რადგან თავისი მეძაობის რისხვის ღვინო დააღვინა ყველა ერს’ (გამოცხადება 14:8). ხოლო მესამე ანგელოზის უწყების ხმამაღალ მახილში ციდან ისმის ხმა, რომელიც ამბობს: ‘გამოდით მისგან, ჩემო ერო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და რათა არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან. რადგან მისი ცოდვები ცამდე აღიწია და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსამართლობანი’ (გამოცხადება 18:4, 5).“ Review and Herald, December 6, 1892.

ტაძრის პირველი განწმენდა შეესაბამება გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველ ხმას, ხოლო მეორე ხმა არის ძლიერი მახილი, რომელიც ღვთის სხვა სამწყსოს ბაბილონიდან გამოსვლისკენ მოუწოდებს. პირველი-მესამე მუხლები აღსრულდა, როდესაც ნიუ-იორკის დიდი შენობები დაემხო. ეს მოხდა 2001 წლის 11 სექტემბერს, და ტაძრის პირველი განწმენდა, ანუ ეკლესიებისადმი ორი მოწოდებიდან პირველი, გაისმა. პირველი მოწოდება დაიწყო ქრისტეს ნათლობისას, როდესაც სულიწმიდა ზეციდან გარდამოვიდა და ძველი ისრაელისთვის გამოცდა დაიწყო. 1840 წლის 11 აგვისტოს ტაძრის პირველი განწმენდა, ანუ ეკლესიებისადმი ორი მოწოდებიდან პირველი, მიღერიტულ მოძრაობას მიემართა.

იმ დროს დაიწყო გვიანი წვიმა და ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა, საგამომძიებლო სამსჯავროს საბოლოო სცენებთან კავშირში. ამ საბოლოო სცენებში ქრისტეს საქმე წარმოდგენილია როგორც მის მიერ ერთგულთა ცოდვების წაშლა

ცოდვათა წიგნიდან, ან როგორც მოჩვენებით ქრისტიანთა სახელების წაშლა სიცოცხლის წიგნიდან. დროის ის მონაკვეთი გვიანი წვიმის პკურების პერიოდია, რადგან ღმერთი სულიწმიდას უზომოდ მხოლოდ მაშინ მოაფრქვევს, როცა ეკლესია წმინდაა. კვირა დღის კანონის დროს სულიწმიდის გადმოღვრა უზომო იქნება.

„რას აკეთებთ, ძმანო, მომზადების ამ დიდ საქმეში? ისინი, ვინც სოფელს ეერთიანებიან, იღებენ სოფლის ყალიბს და ემზადებიან მხეცის ნიშნისათვის. ხოლო ისინი, რომელნიც საკუთარ თავს არ ენდობიან, რომელნიც თავს იმდაბლებენ ღმერთის წინაშე და თავიანთ სულებს წმენდენ ჭეშმარიტებისადმი მორჩილებით, ისინი იღებენ ზეციურ ყალიბს და ემზადებიან ღვთის ბეჭდისათვის თავიანთ შუბლზე. როდესაც განკარგულება გამოვა და ეს ნიშანი აღიბეჭდება, მათი ხასიათი უკუნისამდე წმინდა და შეუბღალავი დარჩება.“ Testimonies, ტომი 5, 216.

„სულიწმიდის საქმეა ქვეყნიერების დარწმუნება ცოდვის, სიმაართლისა და სამსჯავროს შესახებ. ქვეყნიერება შეიძლება მხოლოდ მაშინ იქნეს გაფრთხილებული, როცა იხილავს, რომ ისინი, ვისაც ჭეშმარიტება სწამთ, ჭეშმარიტებით არიან განწმედილნი, მოქმედებენ ამალელებული და წმიდა პრინციპების თანახმად და მაღალ, აღმატებულ მნიშვნელობაში აჩვენებენ გამმიჯნავ ხაზს მათ შორის, ვინც ღვთის მცნებებს იცავს, და მათ შორის, ვინც მათ ფეხქვეშ თელავს. სულის მიერ განწმედა ცხადჰყოფს განსხვავებას მათ შორის, ვისაც ღვთის ბეჭედი აქვს, და მათ შორის, ვინც ყალბ განსასვენებელ დღეს იცავს. როცა გამოცდა მოვა, ნათლად გამოჩნდება, რა არის მხეცის ნიშანი. ეს არის კვირადღის დაცვა. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების მოსმენის შემდეგაც განაგრძობენ ამ დღის წმიდად მიჩნევას, ატარებენ ცოდვის კაცის ხელწერას, იმ კაცისა, რომელმაც განიზრახა ჯამთა და რჯულთა შეცვლა.“ Bible Training School, December 1, 1903.

ესაია ასახელებს „აღმოსავლეთის ქარის დღეს“, რომელსაც იგი ასევე „მძვინვარე ქარად“ განსაზღვრავს და რომელიც შეკავებულია (stayeth), როგორც იმ მომენტს, როდესაც „გაზომვა“ იწყება.

ზომით, როცა იგი აღმოცენდება, მასთან იდავებ; იგი აჩერებს თავის მძვინვარე ქარს აღმოსავლეთის ქარის დღეს. ამიტომ ამით განიწმიდება იაკობის ურჯულოება; და ეს იქნება მთელი ნაყოფი მისი ცოდვის მოსაცილებლად: როცა იგი სამსხვერპლოს ყველა ქვას გახეხილ ცარცის ქვებად აქცევს, რომლებიც დანაწევრებულია, აშერები და კერპები აღარ აღიმართება. ხოლო გამაგრებული ქალაქი გაუდაბურდება, და სამკვიდრებელი მიტოვებული იქნება და უდაბნოსავით დარჩება; იქ ხბო იკვებება, და იქვე დაწვება, და მის რტოებს შეჭამს. როცა მისი ტოტები გახმება, ჩამოიმტვრევა; მოვლენ ქალები და ცეცხლს მისცემენ მათ; რადგან ეს არის ხალხი, რომელსაც გონიერება არა აქვს; ამიტომ ის, ვინც შექმნა ისინი, არ შეიწყალებს მათ, და ის, ვინც ჩამოაყალიბა ისინი, წყალობას არ გამოიჩენს მათ მიმართ. და მოხდება იმ დღეს, რომ უფალი გალენჯავს მდინარის კალაპოტიდან ეგვიპტის ხევამდე, და თქვენ სათითაოდ შეიკრიბებით, ჰოი, ისრაელის ძენო. და მოხდება იმ დღეს, რომ დიდი საყვირი დაიბერება, და მოვლენ ისინი, ვინც დასაღუპად იყვნენ განწირულნი აშურის ქვეყანაში, და განდევნილნი ეგვიპტის ქვეყანაში, და თაყვანს სცემენ უფალს იერუსალიმში, წმიდა მთაზე. ესაია 27:6–13.

„აღმოსავლეთის ქარი“ არის ის ძალა, რომელიც ძირავს „თარშიშის ხომალდებს“ და ტვიროსის მეძავზე განკითხვას მოაქვს. „აღმოსავლეთის ქარი“ არის ის ძალა, რომელიც მეფეებს აშინებს. „აღმოსავლეთის ქარი“ არის ის, რამაც ეგვიპტეს „ხმოზა“ მოუტანა, რამაც შიმშილის შვიდი წელი წარმოშვა, როცა იოსებმა და ფარაონმა მთელი ქვეყნიერება (ეგვიპტე) მონობაში შეიყვანეს; და სწორედ „აღმოსავლეთის ქარმა“ მოიყვანა „კალიები“, რომლებმაც ეგვიპტიდან გამოხსნის დროს ყველაფერი შეჭამეს. ისლამი არის „აღმოსავლეთის ქარი“.

ბიბლიური წინასწარმეტყველების რეფორმაციული მოძრაობები ამტკიცებს, რომ თითოეულ რეფორმაციულ მოძრაობას თავისი განსაკუთრებული თემა აქვს. ას ორმოცდაოთხი ათასის რეფორმაციული მოძრაობის თემა ისლამია. 2001 წლის 11 სექტემბერს მესამე ვაის ისლამმა თავდასხმა მიიტანა მიწის მხეცზე, და ჯორჯ უ. ბუშმა, „მეორემ“, დაუყოვნებლივ შეზღუდვა დაადო „აღმოსავლეთის ქარს“. იმ მოვლენაში, როგორც და უაიტი აღნიშნავს, როდესაც ნიუ-იორკის დიდი შენობები დაეშხო, აღსრულდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი სამ მუხლი. ეს სამი მუხლი წარმოადგენს გამოცხადების მეთვრამეტე თავში არსებულ ორ ხმათაგან პირველს. მეორე ხმა მეოთხე მუხლშია მოცემული და იგი განსაზღვრავს ბაბილონიდან გამოსვლის მოწოდებას, რომელიც იწყება შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონით. მესამე ვაის ისლამი შეზღუდულია გამოცხადების მეშვიდე თავის ოთხი ანგელოზის მიერ, ვიდრე ას ორმოცდაოთხი ათასი დაიბეჭდებოდეს.

„უფალი ღმერთი შურიანი ღმერთია, თუმცა იგი დიდხანს ითმენს თავისი ხალხის ცოდვებსა და დანაშაულებს ამ თაობაში. ღვთის ხალხს რომ ევლო მის რჩევაში, ღვთის საქმე წინ წაიწევდა, ჭეშმარიტების უწყებანი მიიტანებოდა ყველა ხალხთან, ვინც მკვიდრობს მთელი დედამიწის ზედაპირზე. ღვთის ხალხს რომ ერწმუნა მისთვის და მისი სიტყვის აღმსრულებელნი ყოფილიყვნენ, დაეცვათ მისი მცნებები, მაშინ ანგელოზი არ მოვიდოდა, ცის შუაგულში მფრინავი, უწყებით იმ ოთხი ანგელოზისთვის, რომელთაც უნდა გაეშვათ ქარები, რათა მათ დაებერათ დედამიწაზე, და არ შეჰღაღადებდა: „შეაკავეთ, შეაკავეთ ოთხი ქარი, რათა არ დაბერონ დედამიწაზე, ვიდრე ღვთის მსახურებს მათ შუბლზე არ დავბეჭდავ.“ მაგრამ რადგან ხალხი ურჩია, უმადურია, უწმინდურია, როგორც ძველი ისრაელი იყო, დრო გახანგრძლივებულია, რათა ყველამ მოისმინოს უკანასკნელი წყალობის უწყება, რომელიც დიდი ხმით ცხადდება. უფლის საქმე შეფერხდა, დაბეჭდვის დრო გადაიდო. მრავალს ჯერ არ მოუსმენია ჭეშმარიტებისთვის. მაგრამ უფალი მისცემს მათ შესაძლებლობას, მოისმინონ და მოიქცნენ, და ღვთის დიდი საქმე წინ წარიმართება.“ Manuscript Releases, ტომი 15, 292.

ისინი, ვინც დაიბეჭდნენ, კვირის კანონის დადგომამდე იბეჭდებიან, რადგან ქვეყნიერებას გაფრთხილება და, შესაბამისად, ბაბილონიდან გამოძახება, მხოლოდ მაშინ შეუძლია, როცა იხილავს მამაკაცებსა და ქალებს კვირის კანონის კრიზისში ღვთის ბეჭდით. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს, მაგრამ დაბეჭდვის დრო გადაიდო.

ყველა წინასწარმეტყველი უკანასკნელ თაობას მიმართავს, და ეს მონაკვეთი უშუალოდ საბოლოო თაობას ეხება. ამ უკანასკნელ თაობაში ღვთის ხალხი არ „დადიოდა მის რჩევაში,“ და სწორედ ამ მიზეზით დაბეჭდვის დრო შეფერხდა და გადაიდო. იგი შეფერხდა და გადაიდო უფსკრულიდან ამომავალი მხეცის მიერ, გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, რომელმაც მოკლა ორი წინასწარმეტყველი. ეს მხეცი საფრანგეთის რევოლუციის დროს ათეიზმი იყო, და იგი სახეობრივად წარმოადგენდა იმ ათეისტურ მოძრაობას, რომელიც შემოიტანეს მათ, ვინც შემოიღეს „ვოუკიზმი,“ რომელიც ახლა მსოფლიოს უპირისპირდება, მოძრაობა Future for America-ში; და შემდეგ Future for America-მ შეწყვიტა ღვთის რჩევაში სიარული და დაუშვა იმათი გავლენა, ვინც თავიანთ თანამედროვე ჰომოსექსუალურ დღის წესრიგს უწყობდა ხელს, სხვებთან ერთად, რომლებიც დროის დანიშვნის ქადაგებას ავრცელებდნენ, რათა დაბეჭდვის დრო შეეფერხებინათ.

„ჩემთვის გაცხადებულთაგან მრავალი რამ ისე აწყდება ჩემს გონებას, რომ ძლივს ვიცი, როგორ გამოვხატო იგი. თუმცა დუმილს ვერ შევინარჩუნებ. უფალი განრისხებულია იმ ადამიანებზე, რომლებიც თავს იდგენენ თავიანთი თანამომემების მმართველებად და განახორციელებენ იმ გეგმებს, რომლებიც სულიწმიდამ დაგმო. სიტყვებით გამოუთქმელად უფრო მეტად მიკვირს, რომ თქვენ ვერ შეიცანით: ღმერთს ეს ადამიანები არ დაუდგენია. მოვლენათა ახალმა წესრიგმა უნდა შეგაშფოთოთ, რადგან მას ზეცის დამტკიცება არ ჰქონია.“

ბუნებრივ გულს არ უნდა შეჰქონდეს თავისი საკუთარი შებილწული, გამხრწნელი პრინციპები ღვთის საქმეში. არ უნდა არსებობდეს ჩვენი რწმენის პრინციპების დაფარვა. მესამე ანგელოზის უწყება უნდა იქნეს გაჟღერებული ღვთის ხალხის მიერ. იგი უნდა გადაიზარდოს ძლიერ ღალატად. უფალს დადგენილი აქვს დრო, როცა იგი დაასრულებს საქმეს; მაგრამ როდის არის ეს დრო? როცა ჭეშმარიტება, რომელიც უნდა გამოცხადდეს ამ უკანასკნელი დღეებისთვის, გამოვა როგორც მოწმობა ყველა ერისათვის, მაშინ მოვა დასასრული. თუ სატანის ძალას შეუძლია შევიდეს თვით ღვთის ტაძარშიც კი და წარმართოს საქმეები ისე, როგორც მას სურს, მომზადების დრო გახანგრძლივდება.

„აჰა, საიდუმლო იმ მოძრაობებისა, რომლებიც აღძრულ იქნა იმ კაცთა წინააღმდეგ, რომელნიც ღმერთმა გამოგზავნა თავისი ხალხისთვის კურთხევის უწყებით. ეს კაცები შეიძულეს. ეს კაცები და ღვთის უწყება მოძულეებულ და შეურაცხყოფილ იქნა ისევე ჭეშმარიტად, როგორც თვით ქრისტე იქნა მოძულეებული და შეურაცხყოფილი თავისი პირველი მოსვლისას. პასუხისმგებელ მდგომარეობაში მყოფმა ადამიანებმა გამოავლინეს სწორედ ის თვისებები, რომლებიც სატანამ გამოამჟღავნა. ისინი ცდილობდნენ გონებაზე ებატონათ, ადამიანთა განსჯა და ნიჭები ადამიანურ იურისდიქციას დაემორჩილებინათ. იყო ძალისხმევა, რომ ღვთის მსახურები დაექვემდებარებინათ იმ ადამიანთა კონტროლისთვის, რომელთაც არც ღვთის ცოდნა და სიბრძნე ჰქონდათ და არც გამოცდილება სულიწმიდის ხელმძღვანელობის ქვეშ. იშვა პრინციპები, რომელთაც დღის სინათლე არასოდეს უნდა ეხილათ. ეს არალეგიტიმური შვილი ჯერ კიდევ სიცოცხლის პირველი სუნთქვისთანავე უნდა ჩაეხშოთ. სასრული ადამიანები ებრძოდნენ ღმერთს, ჭეშმარიტებას და უფლის რჩეულ მაცნეებს, ყოველნაირი

საშუალებით აბრკოლებდნენ მათ, რომლის გამოყენებასაც კი ზედავდნენ. გთხოვთ, განიხილეთ, რა ღირსება ან სარგებლობა აღმოჩნდა იმ სიბრძნეში და გეგმებში იმათისა, რომელთაც უგულვებელყვეს ღვთის უწყებანი და, მწიგნობართა და ფარისეველთა მსგავსად, შეურაცხყვეს სწორედ ის ადამიანები, რომელნიც ღმერთმა გამოიყენა იმ ნათლისა და ჭეშმარიტების წარსადგენად, რომელიც მის ხალხს სჭირდებოდა.“ The 1888 Materials, 1525.

ბექედის დრო, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო, შეფერხდა, რადგან სატანის წარმომადგენლებს ნება მიეცათ, შემოსულიყვნენ „ღვთისავე ტაძარში“. საკითხი, რომელიც აქ უნდა იქნეს დანახული, ის არის, რომ 1798 წლიდან 1844 წლამდე მილერიტთა ტაძარი აღმართულ იქნა, ხოლო 1844 წლის 22 ოქტომბერს აღთქმის მაცნე მოულოდნელად მოვიდა თავის ტაძარში. ტაძარი და მხედრობა პაპობის მიერ ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში იყო დათრგუნული, და როდესაც პაპობამ თავისი სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო, ქრისტემ დაიწყო მილერიტთა ტაძრის აღმართვის საქმე, ხოლო ტაძრის სიმბოლო არის რიცხვი ორმოცდაექვსი, რამდენიმე მოწმობის საფუძველზე.

1840 წლის 11 აგვისტოს, გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზი ჩამოვიდა, და პროტესტანტიზმის სამსჯავრო დაიწყო. ეს ისტორია უმცირეს დეტალამდეც კი ზუსტად მეორდება.

წმინდა წერილებში სწორედ „აღმოსავლეთის ქარი“ ძირავს თარშიშის ხომალდებს, ამხობს იმ დიდ ქალაქ ტვიროსს და აიძულებს მეფეებსა და ვაჭრებს სამგზის შეჰღალადონ: „ვაი, ვაი“ (ვაჰ, ვაჰ). მაგრამ ესაიას იმ მონაკვეთში, რომელსაც ახლა განვიხილავთ, „აღმოსავლეთის ქრის“ დღე ის დღეა, როცა ღმერთი „აკავებს თავის მძვინვარე ქარს“. ამ მონაკვეთში „აღმოსავლეთის ქარი“ შეკავებულია, რათა არ შეაფერხოს მესამე ანგელოზის საქმე; საქმე, რომელიც სრულდება გვიანი წვიმის ჟამს. ამ მონაკვეთში შეკავებული „აღმოსავლეთის ქრის“ თემა მიუთითებს გვიან წვიმაზე, მესამე ანგელოზის საქმეზე და ბაბილონში მყოფი ღვთის სხვა შვილების გამოყვანაზე. იმ პერიოდში ოთხი ანგელოზი იჭერს ოთხ ქარს, ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს.

ამის შემდეგ ვიხილე ოთხი ანგელოზი, რომლებიც იდგნენ ქვეყნის ოთხივე კიდეზე და იკავებდნენ ქვეყნის ოთხ ქარს, რათა ქარს არ ექროლა არც ქვეყანაზე, არც ზღვაზე და არც ერთ ხეზე. და ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც ამოდიოდა აღმოსავლეთიდან და ჰქონდა ცოცხალი ღვთის ბეჭედი; და შეჰღალადა დიდი ხმით იმ ოთხ ანგელოზს, რომელთაც მიეცათ, დაეზიანებინათ ქვეყანა და ზღვა, და თქვა: ნუ ავნებთ ქვეყანას, არც ზღვას და არც ხეებს, ვიდრე ჩვენი ღვთის მსახურებს მათ შუბლზე არ დავბეჭდავთ. გამოცხადება 7:1-3.

„აღმოსავლეთის ქარის“ შეჩერება, „განრისხებული ერების“ შეკავება და „ოთხი ქარის“ შეკავება ყოველივე უკანასკნელი წვიმის დროს ხდება, რადგან სწორედ უკანასკნელი წვიმის პერიოდში დაედება ღვთის ბეჭედი მის ხალხს. ოთხი ანგელოზის მიერ შეკავებული ოთხი ქარი ისლამის სიმბოლოა.

„ანგელოზებს უკავიათ ოთხი ქარი, წარმოდგენილი განრისხებული ცხენით, რომელიც ცდილობს თავი დაიხსნას და მთელი დედამიწის პირზე გადაეშვას, თავის გზაზე მოაქვს განადგურება და სიკვდილი.

„განა დაგვეძინება თავად მარადიული სამყაროს კიდეზე? განა ვიქნებით უგრძნობნი, ცივნი და მკვდარნი? ო, ნეტავ ჩვენს ეკლესიებში გვქონდეს ღვთის სული და სუნთქვა, შთაბერილი მის ხალხში, რათა მათ ფეხზე დადგნენ და იცოცხლონ. საჭიროა დავინახოთ, რომ გზა ვიწროა და კარიბჭე — ტკეცილი. მაგრამ როცა ამ ტკეცილ კარიბჭეში გავდივართ, მისი სივრცე უსაზღვროა.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 217.

ამ რეალობებს შემდგომ სტატიაში უფრო დაწვრილებით განვიხილავთ, ვინაიდან სწორედ „ამ მეფეთა დღეებში“, რაც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მერვე სამეფოთი არის წარმოდგენილი და რომელიც „შვიდთაგან არის“, ღმერთი ამყარებს საუკუნო სამეფოს.

და ამ მეფეთა დღეებში ცათა ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს დაინგრევა; და ეს სამეფო სხვა ხალხს არ გადაეცემა, არამედ დაამსხვრევს და შთანთქმავს ყველა ამ სამეფოს, და იდგება უკუნისამდე. ვინაიდან იხილე, რომ ქვა მთიდან ხელთუქმნელად იყო მოკვეთილი და დაამსხვრია რკინა, სპილენძი, თიხა, ვერცხლი და ოქრო, დიდმა ღმერთმა აუწყა მეფეს, რა მოხდება ამის შემდეგ; და სიზმარი ჭეშმარიტია და მისი განმარტება სარწმუნოა. დანიელი 2:44, 45.